

Portret van toekomstige collega

Wij hebben dhr. Peerlings (61) geïnterviewd, stervensbegeleider bij Vrijwilligers Terminale Zorg (VTZ) in Den Haag. Kern van zijn werk is: er zijn. Voor de stervenden, hun naasten en mantelzorgers. Als hij er is (4 uur per keer), kunnen mantelzorgers iets voor zichzelf doen, terwijl hij bij de stervende is en voor hem/haar zorgt. De zorg varieert van een hand vasthouden/strelen, gedicht voorlezen, samen praten over wat de stervende bezighoudt, over leven, de dood, muziek op de uitvaart. Helpen met drinken, een kussen opschudden. Luisteren naar wat iemand nog wil vertellen. En vooral ook stilte. Soms mee naar het ziekenhuis of samen naar buiten. De VTZ ontvangt hulpvragen van patiënten, hun familie en mantelzorgers, maar ook van thuiszorgorganisaties, huisartsen en specialisten uit het ziekenhuis. Stervensbegeleider lijkt ons een heftige baan: steeds afscheid nemen van mensen met wie je een band opbouwt, ook van jonge mensen.

Voor veel stervenden is geloof/levensovertuiging belangrijk. Dhr. Peerlings vertelt dat hij boeddhist is en dit hem inzicht en verlichting geeft over vergankelijkheid en sterven. Ook geeft dit hem kracht en rust. Hij heeft geen 'last' van het afscheid van zijn cliënten, hoewel alle persoonlijke verhalen hem wel raken. Dhr. Peerlings leest de "soetra voor de stervende" voor. Deze tekst heeft hij ook aan een cliënt voorgelezen en, op verzoek van familie, op een uitvaart van een andere cliënt. Dhr. Peerlings heeft aandacht voor zijn cliënten. De band is met iedere cliënt anders. Zo was hij bij een dementerende man die mondharmonica voor hem speelde en hem de volgende keer niet eens binnen liet. Hij wordt niet boos; het hoort bij het leven en bij het afscheid nemen van het leven. Hij heeft ook een cliënt begeleid die door euthanasie zelf een einde maakte aan haar leven. Door deze ervaring kijkt hij toch wel iets anders naar het leven en de dood. Wat hij bijzonder vond, is dat hij VTZ mocht vertegenwoordigen op een congres en Koningin Máxima ontmoette en Minister Hugo de Jonge. Dhr. Peerlings deelt met ons een overdenking: "Meesters van vergankelijkheid, wie beslecht uiteindelijk de strijd..." Wij hebben veel geleerd van het indrukwekkende gesprek.